

Література

1. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 3 [Редкол.: ... С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін.]. — К.: Видавничий центр «Академія», 2002. — 952 с.

2. Політика України в сфері сільського господарства, біоенергетики та харчової промисловості — дослідження, висновки та рекомендації / [Штрубенхофф Хайнс, Мовчан Вероніка, Бурковський Ігор та ін.]. — К.: Ін-т. екон. досл. та політ. конс-ій, 2009. — 383 с.

УДК 69:330.322

О. Б. Соколова, старш. викл.
кафедри фінансів підприємств,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Проблеми залучення інвестицій завжди обіймали центральне місце в економічній науці. Ефективність інвестиційних процесів значною мірою визначає рівень розвитку та життєздатності як окремих підприємств, так і економіки в цілому. На фоні світової рецесії, що негативно вплинула на розвиток вітчизняної економіки, питання залучення та забезпечення ефективності використання інвестиційних ресурсів постали особливо гостро.

Згорання програм кредитування, високий рівень інфляції та політична нестабільність суттєво обмежили обсяг доступних підприємствам фінансових ресурсів. Недостатня капіталізація переважної більшості підприємств галузі порівняно з масштабами їх діяльності викликала брак власних фінансових ресурсів. З іншого боку, фінансовий стан та рівень рентабельності вітчизняних суб'єктів господарювання не викликають довіри інвесторів. За даними Державного комітету статистики, за останній рік показники діяльності підприємств всіх галузей значно погіршились. Питома вага збиткових підприємств у 2009 сягнула рівня 41,3 % — найвищого за нинішнє десятиріччя. По окремих видах економічної діяльності частка збиткових підприємств перевищує половину, зокрема, по будівництву вона становить 52,7 % [1]. За таких умов, підвищення інвестиційної привабливості стає нагальним завданням для кожного підприємства, а особливо для підприємств будівельної галузі.

Будівництво обслуговують практично всі галузі промисловості. Інвестування коштів у будівництво створює мультиплікаційний ефект, забезпечуючи зростання виробництва будівельних матеріалів, машинобудування, металообробки тощо. Як галузь матеріального виробництва будівництво має ряд особливостей, обумовлених характеристиками кінцевої продукції і специфікою діяльності будівельних організацій. До таких особливостей можна, зокрема, віднести нестабільність виробництва, наявність жорсткого технологічного взаємозв'язку між окремими операціями, необхідність отримання великої кількості дозвільних документів, залежність від кліматичних умов. Чинні методичні підходи до оцінки інвестиційної привабливості підприємств не дозволяють врахувати вказані особливості. Інформації про поточний фінансовий стан підприємств будівельної галузі недостатньо для оцінки інвестиційної привабливості. Необхідно враховувати дані про рівень виконання попередніх проектів, дотримання суб'єктом господарювання договірних умов щодо термінів та якості виконаних робіт, джерел фінансування проектів, наявність всіх дозвільних документів. Тільки в такому випадку потенційний інвестор зможе адекватно оцінити ризик вкладання коштів.

Два основних предикатори інтенсивності інвестиційної діяльності — прибуток і ризик — формуються під впливом виваженості і стабільності законодавчого забезпечення підприємницької діяльності, податкового навантаження, розвитку кредитної системи, умов зовнішньо економічної діяльності, цінової кон'юнктури тощо й, таким чином, цілком залежать від економічної політики держави [2]. Законом України «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі і житлового будівництва» №800-VI від 25.12.2008 року визначено основні напрями підтримки житлового будівництва [3]. Серед них: надання пільгових кредитів забудовникам, викуп у забудовників частини нереалізованого житла, надання громадянам державної підтримки на будівництво (придбання) доступного житла тощо. Однак, повною мірою положення викладені у вказаному законодавчому акті не виконують. Однією з причин цього є відсутність довгострокової соціально-економічної стратегії розвитку. Як наслідок, «...державні цільові програми сприймаються спрощено: як декларативні документи для відповідних органів галузевого або регіонального управління та суб'єктів господарювання для можливого, але не обов'язкового, отримання ними фінансування або пільг в ході щорічного бюджетного процесу» [4]. Державні органи не відслідковують у достатній мірі ефективність прийня-

тих регуляторних актів. Через економічну та політичну нестабільність фінансування задекларованих програм здійснюється не в повному обсязі, що може викликати подальший розвиток кризових явищ. З метою підвищення інвестиційної привабливості підприємств будівельної галузі доцільно сконцентрувати зусилля держави на кількох інвестиційних програмах і більш пильно контролювати дотримання цільових напрямків використання бюджетних коштів. До кола завдань державних органів необхідно також включити розробку підходів до розкриття інформації про підприємство-реципієнта. Реалізація вказаних пропозицій сприятиме зростанню конкурентної боротьби між суб'єктами господарювання за бюджетні ресурси та призведе до витіснення нежиттєздатних компаній, мінімізації ризиків та зростання фінансової стійкості підприємств.

Література

1. Фінансові результати від звичайної діяльності підприємств до оподаткування за видами економічної діяльності за 2009 рік (попередні дані). [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. *Пріб К. А.* Інвестування: навч. посібник для дистанційного навчання / Пріб К. А. — К.: Університет «Україна», 2007. — 259 с.
3. Закон України «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва «від 24 грудня 2008 року № 800-VI [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
4. Василь Куйбіда: Уроки кризи і оновлене бачення будівництва [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.minregionbud.gov.ua/index.php?id=2698>

УДК 368.021

О. О. Сосновская, ассистент
кафедры финансов и банковского дела
Донецкий национальный университет

ПРОБЛЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ИНВЕСТИЦИОННЫМ ПОТЕНЦИАЛОМ СТРАХОВЫХ КОМПАНИЙ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ

На современном этапе развития украинский страховой рынок является одним из наиболее динамично развивающихся отраслей, что способствует увеличению роли страховых компаний в наци-